

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงาน
ความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการด้านเศรษฐกิจ

The Study Correlation between Good Corporate Governance and Sustainability
Report of Listed Companies in the Stock Exchange of Thailand
on the Economic Dimension

นภาพร จักรवालกุล¹, ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง¹, อธิพัทธ์ โยธะพันธ์²

¹วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ²วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 558 บริษัท เก็บข้อมูลจากเอกสารรายงานประจำปี จำนวน 3 ปี (ปี 2556-2558) โดยผ่านเว็บไซต์ของบริษัท วิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการ วิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ว่า

1) ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อการรายงานความยั่งยืนของกิจการ มิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (NED) และตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BODSIZE)

2) ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พิจารณาจากกลุ่มธุรกิจกับความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ส่งผลต่อการรายงานความยั่งยืนของกิจการ มิติด้านเศรษฐกิจ พบว่า กลุ่มธุรกิจต่างกันมีตัวแปรที่ส่งผลต่อการรายงานความยั่งยืนของกิจการแตกต่างกัน และกลุ่มธุรกิจที่มีตัวแปรสอดคล้องกับความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจมากที่สุดคือ กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์, การกำกับดูแลกิจการที่ดี, การพัฒนาอย่างยั่งยืน

Abstract

This research aims to study the factors that contribute to good corporate governance and sustainability report of listed companies in the Stock Exchange of Thailand. The samples were 558 companies, the data collected from the annual report documents within 3 years (2013-2015) from the company website. The correlation was analyzed to find the relation between good corporate governance and sustainability report by using multiple regression analysis. The study found that

1) The correlation between the good governance and the sustainability report of the listed companies in the Stock Exchange of Thailand found that the variable influencing the sustainability report on the economic dimension, the variable of director meeting (MEET), the variable which affected the sustainability was the non-executive director variable (NED) and the variable of board size (BODSIZE).

2) The correlation between the good corporate governance and sustainability report of the listed companies in the Stock Exchange of Thailand, considered from the groups which were related to the variables affecting the business sustainability for the economic dimension, it found that the different groups had the variables affecting the different sustainability report, such as the economic dimension of the industry and automotive group.

Keywords : Correlation, Good Corporate Governance, Sustainability

บทนำ

จากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2540 (วิกิพีเดีย, 2559) ส่งผลให้สถาบันการเงินภายในประเทศและบริษัทจดทะเบียนหลายแห่งต้องถูกปิดกิจการลง อาทิสถาบันการเงิน 56 แห่ง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะธุรกิจส่วนใหญ่ขาดการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องขายหุ้น ขายกิจการ หรือปรับโครงสร้างหนี้ ระบบบัญชีขาดความน่าเชื่อถือ การบริหารขาดความโปร่งใส ขาดการควบคุมภายในที่ดี รัฐบาลต้องอาศัยการกู้ยืมเงินจากองค์การการเงินระหว่างประเทศ ได้แก่ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลก (World Bank) และความช่วยเหลือทางการเงินในรูปแบบเงินกู้ยืมระยะยาวจากต่างประเทศ โดยที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลก (World Bank) ได้กำหนดเงื่อนไขให้ประเทศไทยปรับปรุงนโยบายการเปิดเผยข้อมูลให้โปร่งใสมากขึ้น โดยถือตามมาตรฐานการบัญชีของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ และแม่บทการบัญชี ประเทศไทยจึงมีการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีครั้งใหญ่ และยังได้มีการกำหนดกรอบแนวความคิดทางบัญชี (นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ, 2558) ขึ้นมาใช้ในประเทศไทยเป็นครั้งแรกเป็นทางออกของธุรกิจไทยสู่หนทางแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน (มัทนชัย สุทธิพันธุ์, 2556) ที่รู้จักกันนามแม่บทการบัญชี โดยเริ่มมีการใช้เมื่อปี พ.ศ. 2542 ซึ่งแม่บทการบัญชีได้กำหนดถึงคุณภาพทางการเงินไว้ชัดเจน รวมทั้งยังกำหนดแนวทางของการรับรู้รายการ การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน และการให้คำนิยามศัพท์ทางการบัญชีไว้ได้อย่างชัดเจน สำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต.) รวมทั้งองค์กรและหน่วยงานอื่นๆ ได้ร่วมกันกำหนดข้อบังคับ ระเบียบ กฎเกณฑ์ และมาตรการต่างๆ เพื่อนำมาฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจ โดยยกระดับมาตรฐานการบัญชีให้เทียบเท่าระดับสากล การบริหารงานที่โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ส่งผลให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเห็นพ้องต้องกันว่า องค์กรหรือธุรกิจใดๆ จะสามารถเติบโตอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องมีระบบการกำกับดูแลกิจการที่เหมาะสมกับกิจการนั้นๆ จึงเป็นที่มาของการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Reddy and Gordon, 2010) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการศึกษา เตรียมการ และสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของกิจการ (Corporate Sustainable Development) (Giovanna Michelon & Antonio Parbonetti, 2010; Lee, 2008; Muhammad Zahid & Zulkipli Ghazali, 2015; Dinithi Dissanayake et al, 2016; Reddy & Gordon, 2010) โดยบริษัทต่างๆ ต้องรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนของกิจการต่อสาธารณะในมิติด้านเศรษฐกิจ (Belal & Owen, 2007)

เป็นการยกระดับมาตรฐานขององค์กรในตลาดทุนให้ทัดเทียมกับประเทศอื่น จึงกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นไป ต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบ และบริษัทจดทะเบียนที่มีอยู่ต้องจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบให้ครบถ้วนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการของบริษัท ทำหน้าที่สอบทานรายงานทางการเงินให้ถูกต้องและเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลในรายงานทางการเงิน รวมถึงการปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ และกฎหมายภาษีอากร แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการบริหารงาน เนื่องจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้กระบวนการบริหารงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีประสิทธิภาพ น่าเชื่อถือ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเห็นประโยชน์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ปกป้องสิทธิของตนเองในฐานะผู้ถือหุ้น รวมถึงใช้เงินในการตัดสินใจอย่างมีหลักการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำกับสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยนักลงทุนสถาบันของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (สุทธิชา เกริกฤทธิ์, 2550) มีผลต่อความเชื่อมั่นต่อการเงินของผู้มีผลประโยชน์ร่วมทุกฝ่ายที่เกิดจากการสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่เกิดขึ้นในองค์กร เห็นได้จากก่อนปี พ.ศ. 2540 รายงานทางการเงินของบริษัทจะแสดงกำไรสูงมาก จึงทำให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความวิตกกังวล ซึ่งสาเหตุอย่างหนึ่งเกิดจากการบิดเบือนตัวเลขทางบัญชี การตกแต่งรายการทางบัญชี เพื่อแสดงกำไรในรายงานทางการเงินที่สูงมาก ทำให้หุ้นของบริษัทมีราคาสูงตามไปด้วย และเมื่อพองสบู่แตกทำให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ และผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตถูกมองว่าเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ เพราะนักบัญชีเป็นผู้จัดทำรายงานทางการเงิน หรือมองอีกด้านหนึ่งคือรายงานทางการเงินหรืองบการเงินไม่มีคุณภาพ รวมถึงมีความโปร่งใสไม่เพียงพอในการเปิดเผยข้อมูล ทำให้เกิดการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีและข้อกำหนด ระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆ มากมายด้วยความต้องการที่เหมือนกันคือ ต้องการให้มีการพัฒนาข้อมูลทางการเงินบัญชีให้มีความน่าเชื่อถือ ทันต่อเวลา สามารถเข้าใจได้ และมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจได้ เพื่อให้งบการเงินมีคุณภาพที่ดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับ น่าเชื่อถือ แม่บทการบัญชีช่วยให้เข้าใจถึงลักษณะหน้าที่และข้อจำกัดของข้อมูลทางการเงินบัญชีและงบการเงิน ทั้งยังเป็นแนวทางให้กับผู้ใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินอีกหลายฝ่าย เช่น คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีที่จะใช้ในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีให้มีความสอดคล้องกับทางปฏิบัติให้มากขึ้น เพื่อจะใช้ลดจำนวนทางเลือกของวิธีการบันทึกบัญชีให้เหลือน้อยที่สุด และยังเป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำรายงานทางการเงินและผู้สอบบัญชี

ที่จะได้มีแนวทางในการปฏิบัติหรือแนวทางในการตรวจสอบรายงานทางการเงินให้ถูกต้องมากขึ้น จึงสรุปได้ว่าแม่บททางการบัญชีช่วยให้รายงานทางการเงินมีคุณภาพมากขึ้น และมีความโปร่งใสมากขึ้น

การทุจริตโดยการตกแต่งงบการเงิน (ฐิตาภรณ์ สันจรรุณศักดิ์, 2556) จากกรณีการล้มละลายของบริษัทใหญ่ในสหรัฐอเมริกา เช่น ENRON, WORLD COM, TYCO, IMCLONE, GLOBAL CROSSING และ ADELPHIA และรวมไปถึงความไม่โปร่งใสในงบการเงินของบริษัท XEROX, MERCK และ QWEST (John & Coates, 2007) ในการตกแต่งตัวเลขในรายงานทางการเงินเพื่อสร้างความร่ำรวยให้กับฝ่ายบริหาร ซึ่งมีข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนว่ามีการรายงานทางการเงินของบริษัทเหล่านี้ มีการเปิดเผยไว้อย่างบิดเบือน ระบบบัญชีไม่โปร่งใส การบันทึกบัญชีและการรายงานการเงิน โดยเน้นที่วิธีการที่ใช้ในการตกแต่งตัวเลข และความซับซ้อนของการสร้างรายการเพื่อหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ทางมาตรฐานการบัญชี และผลกระทบต่อรายงานสารสนเทศทางการเงินที่เกิดขึ้น โดยการใช้ช่องโหว่ทางบัญชีในการจัดทำงบการเงินของบริษัท เพื่อปิดบังเจ้าหน้าที่และผู้ลงทุน ด้วยการโยกย้ายหนี้สินจำนวนมากออกจากบัญชีไปยังบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน และมีการปรับแต่งตัวเลขทางบัญชีเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของงบการเงินให้ออกมา ในรูปแบบที่ต้องการตลอดจนการแทรกแซงกระบวนการจัดทำรายงานทางการเงินที่จะเสนอต่อผู้ใช้งบการเงินภายนอกของฝ่ายบริหาร โดยหวังที่จะสร้างผลประโยชน์แก่ตนและพวกพ้อง เนื่องด้วยรายการคงค้างนั้นมีสาระแอบแฝงในการเป็นแหล่งกำเนิดของรายได้และค่าใช้จ่ายที่สำคัญ ซึ่งส่งผลกระทบต่อตัวเลขในรายงานทางการเงินของกิจการหรือการดำเนินงานของกิจการได้ ซึ่งหากผู้ใช้งบการเงินนั้นสามารถประเมินความเสี่ยงจากใช้ข้อมูลได้ก็ย่อมสะท้อนให้เห็นคุณภาพของกำไรที่แสดงอยู่ในรายงานทางการเงินนั้นด้วยในปัจจุบันความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในหลายประเทศทั่วโลกได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์ และในประเทศไทยเองก็ได้รับผลกระทบจากปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก เช่น ปัญหามลภาวะทางอากาศ ปัญหาคุณภาพน้ำ ปัญหาขยะและกากพิษทำให้ประชาคมโลกเริ่มตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว ทำให้มีการหามาตรการหรือแนวทางเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งการออกกฎหมายบังคับโดยตรงและการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมาเป็นเงื่อนไขในการค้า การบัญชี สิ่งแวดล้อม จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมในสังคม โดยแสดงให้เห็นถึงบทบาทและความรับผิดชอบของธุรกิจที่ควรจะมีต่อสิ่งแวดล้อมในการเปิดเผยข้อมูล

ดังนั้นในการศึกษารัชนี จึงมุ่งเน้นศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการด้านเศรษฐกิจ (Economic)

(Giovanna Michelon & Antonio Parbonetti, 2010; Muhammad Zahid & Zulkpli Ghazali, 2015; Dinithi Dissanayake et al, 2016) เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการด้านการบริหารจัดการองค์กรด้านธุรกิจและบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เกิดความยั่งยืน และเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานกำกับดูแลให้มีการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น นักลงทุน ประชาชน และหน่วยงานภาครัฐ นำผลการวิจัยไปวิเคราะห์และผลักดันให้เกิดการพัฒนาในแนวทางที่สร้างสรรค์และยั่งยืนต่อองค์กรและสังคมโดยรวม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านเศรษฐกิจ

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

H1 : สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหารมีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

H2 : สัดส่วนของกรรมการอิสระมีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

H3 : ขนาดของกรรมการบริษัทมีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

H4 : การควาอ่านใจในการบริหารของประธานกรรมการมีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

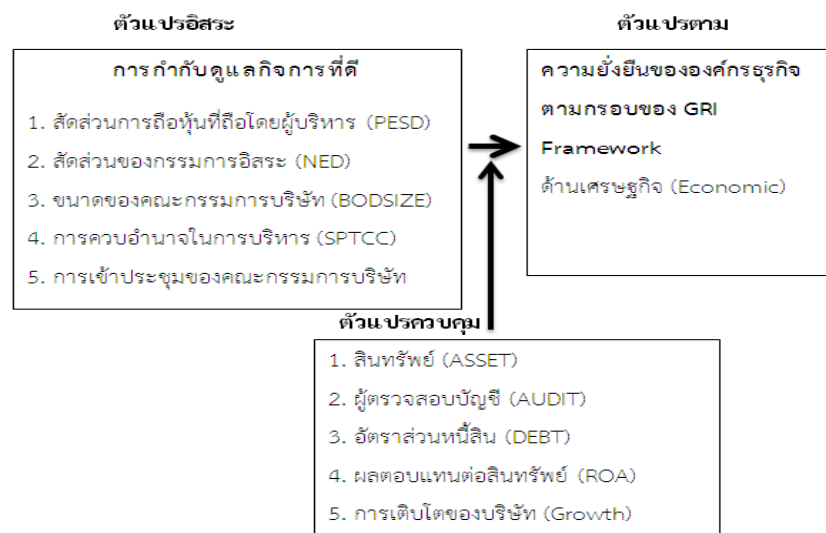
H5 : สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมมีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

กรอบแนวความคิดการวิจัย

กรอบแนวความคิดการวิจัยและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา การกำกับดูแลกิจการที่ดี และการเปิดเผยข้อมูลการพัฒนาอย่าง ยั่งยืนตามกรอบของ GRI Framework (Baughn & McIntosh, 2007) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (PESD) ตัวแปร สัดส่วนของกรรมการอิสระ (NED) ตัวแปรขนาดของคณะกรรมการ บริษัท (BODSIZE) ตัวแปรการควบคุมอำนาจในการบริหาร (SPTCC) และตัวแปรการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (MEET)

บริษัท (BODSIZE) ตัวแปรการควบคุมอำนาจในการบริหาร (SPTCC) และตัวแปรการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (MEET) ตัวแปรควบคุม ได้แก่ ตัวแปรสินทรัพย์ (ASSET) ตัวแปรผู้ตรวจสอบ บัญชี (AUDIT) ตัวแปรอัตราส่วนหนี้สิน (DEBT) ตัวแปรผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ (ROA) ตัวแปรการเติบโตของบริษัท (Growth) ตัวแปรตาม ได้แก่ ความยั่งยืนขององค์กรธุรกิจตามกรอบของ GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ ต่อความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายละเอียด ดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (PESD) ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (NED) ตัวแปรขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BODSIZE) ตัวแปรการควบคุมอำนาจในการบริหาร (SPTCC) และตัวแปรการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (MEET)

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความยั่งยืนขององค์กรธุรกิจตามกรอบของ GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ ต่อความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปรควบคุม ได้แก่ ตัวแปรสินทรัพย์ (ASSET) ตัวแปรผู้ตรวจสอบบัญชี (AUDIT) ตัวแปรอัตราส่วนหนี้สิน (DEBT) ตัวแปรผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ตัวแปรการเติบโตของบริษัท (Growth)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวนทั้งหมด 558 บริษัท ซึ่งงานวิจัยนี้เก็บครบทั้งหมด 558 บริษัท แบ่งออกเป็น 7 กลุ่มธุรกิจ ประกอบด้วย กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ มีจำนวน 128 บริษัท กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ 116 บริษัท กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ 107 บริษัท กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร 58 บริษัท กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน 54 บริษัท กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค 48 บริษัท และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร 47 บริษัท

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ ดัชนีการรายงานข้อมูลความยั่งยืนขององค์กร ตามกรอบของ GRI Framework ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร สัดส่วนของกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท การควบคุมอำนาจในการบริหาร การเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินการธุรกิจด้านเศรษฐกิจ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลจากเอกสารรายงานประจำปีโดยการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะบนเว็บไซต์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลจำนวน 3 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2556-2558

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของกิจการและตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) (Cohen, 2003; Hairet al, 2010; Giovanna Michelon & Antonio Parbonetti, 2010; Dinithi Dissanayakeet al, 2016) โดยแนวคิดของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุเป็นการ

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระคือการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีมากกว่า 1 ตัวกับตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือการพัฒนาอย่างยั่งยืนตาม (Sustainable Development) กรอบของ GRI เงื่อนไขในการวิเคราะห์ความถดถอยแบบปกติ

เทคนิคที่จะใช้ทดสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของตัวแปรแต่ละชนิด พิจารณาจากค่า P-Value ของค่าสถิติ t สำหรับตัวแปรต่างๆ เทียบกับระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 ในการวิจัยครั้งนี้ตัวแปรตามคือ การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมการทำนายด้านมิติด้านเศรษฐกิจ (EC)

$$EC_{\text{ด้านเศรษฐกิจ}} = \beta_0 + \beta_1 PESD + \beta_2 NED + \beta_3 BODSIZE + \beta_4 SPTCC + \beta_5 MEET + \beta_6 ASSET + \beta_7 AUDIT + \beta_8 DEBT + \beta_9 ROA + \beta_{10} Growth + \varepsilon$$

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ

MODEL	Coefficients					Model Summary (N=1,671)					F	Sig.
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson		
MEET	1041.14	166.17	0.49	6.27	0.00	0.83	0.68	0.68	1036.85	1.74	906.03	0.00
AUDIT	121.19	51.29	0.11	2.36	0.02							
NED	581.87	223.56	0.12	2.60	0.01							
BODSIZE	20.23	10.08	0.11	2.01	0.04							

จากตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์ภาพรวมทั้ง 7 กลุ่มธุรกิจ พบว่ามีตัวแปรอิสระจำนวน 4 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ (MEET) (ค่า Beta = 0.49, t = 6.27, Sig. = 0.00) ตัวแปรข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (NED) (ค่า Beta = .125, t = 2.60, Sig. = 0.01) ตัวแปรข้อมูลขนาดของคณะกรรมการ (BODSIZE) (ค่า Beta = 0.11, t = 2.01, Sig. = 0.04) และตัวแปรผู้ตรวจสอบบัญชี (AUDIT) (ค่า Beta = 0.11, t = 2.36, Sig. = 0.02) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 68.5 (R Square = 0.68) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 1036.85 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อ

ความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{ภาพรวมด้านเศรษฐกิจ}} = 581.87NED + 20.23BODSIZE + 1041.14MEET + 121.19AUDIT + 1036.85$$

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ภาพรวม สอดคล้องกับสมมติฐาน H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระ (NED) H3: ขนาดของกรรมการบริษัท (BODSIZE) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) มีผลกระทบต่อ การกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 2 ข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มธุรกิจ	ความสอดคล้องกับสมมติฐาน (N=1,671)					รวม
	H1	H2	H3	H4	H5	
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	×	✓	×	×	✓	2
2. สินค้าอุปโภคบริโภค	✓	×	×	×	✓	2
3. อุตสาหกรรมและยานยนต์	✓	×	×	✓	✓	3
4. อสังหาริมทรัพย์	×	×	×	×	✓	1
5. ทรัพยากรและพลังงาน	×	×	✓	✓	×	2
6. พาณิชย์และบริการ	×	×	×	×	✓	1
7. เทคโนโลยีและการสื่อสาร	×	×	×	×	✓	1
8. วิเคราะห์ภาพรวมด้านเศรษฐกิจ	×	✓	✓	×	✓	3
รวม	2	2	2	2	7	

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic) ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ พิจารณาการสอดคล้องกับสมมติฐาน พบว่า กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์มีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 3 ข้อ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภคกลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 2 ข้อ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ และกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสารมีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 1 ข้อ วิเคราะห์ภาพรวมด้านเศรษฐกิจมีความสอดคล้องกับสมมติฐาน 3 ข้อ

พิจารณาการสอดคล้องกับสมมติฐานเป็นรายข้อพบว่า ข้อ H5 มีความสอดคล้องทั้งหมด 6 กลุ่มธุรกิจ ข้อ H1 และ ข้อ H4 มีความสอดคล้องทั้งหมด 2 กลุ่มธุรกิจ ข้อ H2 และข้อ H3 มีความสอดคล้องทั้งหมด 1 กลุ่มธุรกิจ

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

Coefficients						Model Summary					F	Sig.
MODE L	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson		
NED	2221.42	739.24	0.51	3.00	0.00	0.84	0.71	0.70	935.56	1.58	207.75	0.00
MEET	666.84	335.83	0.34	1.99	0.05							

จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร พบว่า มีตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการ (MEET) (ค่า Beta = 0.51, t = 3.00, Sig. = 0.00) และตัวแปรข้อมูลสัดส่วนของกรรมการอิสระ (NED) (ค่า Beta = 0.34, t = 1.99, Sig. = 0.05) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 70.7 (R Square = 0.71) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) 935.56 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร}} = 2221.42NED + 666.84MEET + 935.56$$

สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สอดคล้องกับสมมติฐาน H2: สัดส่วนของกรรมการอิสระ (NED) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค

MODE L	Coefficients					R	Model Summary				F	Sig.
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.		R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson		
MEET	778.90	51.80	0.79	15.04	0.00	0.88	0.77	0.77	427.35	1.950	238.90	0.00
PESD	334.56	140.34	0.12	2.38	0.02							

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค พบว่ามีตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการ (MEET) (ค่า Beta = 0.79, t = 15.04, Sig. = 0.00) ตัวแปรข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (PESD) (ค่า Beta=0.12, t=2.38, Sig.= 0.02) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 77.1 (R Square = 0.77) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 427.35 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค}} = 334.56PESD + 778.90MEET + 427.35$$

สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค สอดคล้องกับสมมุติฐาน H1: สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร (PESD) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์

MODE L	Coefficients					R	Model Summary				F	Sig.
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.		R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson		
MEET	1814.74	157.46	0.95	11.52	0.00	0.86	0.74	0.74	848.43	2.00	248.22	0.00
DEBT	0.00	0.00	0.07	2.44	0.00							
PESD	791.45	245.99	0.14	3.22	0.00							
SPTCC	-229.23	102.35	-0.21	-2.24	0.03							

จากตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ พบว่ามีตัวแปรอิสระจำนวน 4 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการ (MEET) (ค่า Beta = 0.95, t = 11.52, Sig. = 0.00) ตัวแปรข้อมูลอัตราส่วนหนี้สิน (DEBT) (ค่า Beta = 0.07, t = 2.44, Sig. = 0.01) ตัวแปรข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร (PESD) (ค่า Beta = 0.14, t = 3.22, Sig. = 0.00) และตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของ

ประธานกรรมการ (SPTCC) (ค่า Beta = -0.21, t = -2.24, Sig. = 0.03) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 74.3 (R Square = 0.74) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 848.43 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์}} = 1814.74MEET + 0.00DEBT + 791.50PESD - 229.28SPTCC + 848.43$$

สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ สอดคล้องกับสมมุติฐาน H1: สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร

(PESD) H4: การควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (SPTCC) และ H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

Coefficients						Model Summary				F	Sig.
MODE	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	
MEET	1264.59	237.11	0.50	5.33	0.00	0.84	0.70	0.70	1206.2	2.25	379.94
AUDIT	474.85	129.69	0.35	3.66	0.00				7		0.00

จากตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ พบว่า มีตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการ (MEET) (ค่า Beta = 0.50, t = 5.33, Sig. = 0.00) และตัวแปรผู้ตรวจสอบบัญชี (AUDIT) (ค่า Beta = 0.35, t = 3.66, Sig. = 0.00) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 70.4 (R Square = 0.70) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 1206.27 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์

มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์}} = 1264.586MEET + 474.855AUDIT + 1206.27195$$

สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ สอดคล้องกับสมมุติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน

Coefficients						Model Summary				F	Sig.
MODEL	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson	
SPTCC	577.44	134.22	0.40	4.30	0.00	0.84	0.70	0.69	1207.03	1.57	124.29
BODSIZE	87.27	18.66	0.43	4.67	0.00						0.00
DEBT	0.01	0.00	0.10	2.20	0.03						

จากตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน พบว่า มีตัวแปรอิสระจำนวน 3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรการควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (SPTCC) (ค่า Beta = 0.40, t = 4.30, Sig. = 0.00) ตัวแปรขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BODSIZE) (ค่า Beta = 0.43, t = 4.67, Sig. = 0.00) และตัวแปรข้อมูลอัตราส่วนหนี้สิน (DEBT) (ค่า Beta = 0.10,

t = 2.20, Sig. = 0.03) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 70.1 (R Square = 0.70) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 1207.03 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน}} = 577.44SPTCC + 87.23BODSIZE + 0.008DEBT + 1207.03$$

สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน สอดคล้องกับสมมุติฐาน H3: ขนาดของกรรมการบริษัท (BODSIZE) และ

H4: การควมอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (SPTCC) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ

Coefficients							Model Summary				F	Sig.
MODE	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson		
MEET	1830.47	65.23	0.81	28.06	0.00	0.85	0.72	0.72	1045.25	1.85	500.41	0.00
ASSET	0.00	0.00	0.11	3.78	0.00							

จากตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ พบว่ามีตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (MEET) (ค่า Beta = 0.81, t = 28.06, Sig. = 0.00) ตัวแปรสินทรัพย์ (ASSET) (ค่า Beta = 0.11, t = 3.78, Sig. = 0.00) โดยตัวแปรอิสระทั้ง 2 รวมกันสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 72.4 (R Square = .724) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 1045.25 และสามารถพยากรณ์อิทธิพล

ต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ}} = 1830.47MEET + 0.00ASSET + 1045.25$$

สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ สอดคล้องกับสมมุติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร

Coefficients							Model Summary				F	Sig.
MODE	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	R	R Square	Adjusted R square	S.E.est	Durbin-Watson		
MEET	1408.00	49.23	0.92	28.60	0.00	0.92	0.85	0.85	507.02	1.98	818	0.00

จากตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) วิเคราะห์กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร พบว่ามีตัวแปรอิสระจำนวน 1 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับมิติด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (MEET) (ค่า Beta = 0.92, t = 28.60, Sig. = 0.00) สามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) ได้ร้อยละ 85.4 (R Square = 0.58) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) = 507.02 และสามารถพยากรณ์อิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$EC_{\text{กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร}} = 1408.00MEET + 507.02$$

สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) กลุ่มเทคโนโลยีและการสื่อสาร สอดคล้องกับสมมุติฐาน H5: สัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการ

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับสมมติฐาน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านการเศรษฐกิจ (Economic) มากที่สุดคือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (NED) และตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BODSIZE) ตามลำดับ

พิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์มิติด้านเศรษฐกิจ (Economic) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับสมมติฐานของแต่ละกลุ่มธุรกิจ พบว่าแต่ละกลุ่มธุรกิจจะมีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านการเศรษฐกิจ (Economic) แตกต่างกัน ได้แก่ กลุ่มธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านการเศรษฐกิจคือ ตัวแปรสัดส่วนของกรรมการอิสระ (NED) ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านการเศรษฐกิจคือ ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร (PESD) ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมและยานยนต์ มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านการเศรษฐกิจคือ ตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร (PESD) ตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (SPTCC) ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) กลุ่มธุรกิจสิ่งทอสิ่งพิมพ์ มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านการเศรษฐกิจ คือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) กลุ่มธุรกิจทรัพยากรและพลังงาน มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านการเศรษฐกิจคือ ตัวแปรขนาดของกรรมการบริษัท (BODSIZE) และตัวแปรการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (SPTCC) กลุ่มธุรกิจพาณิชย์และบริการ มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านการเศรษฐกิจคือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET) กลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนทางด้านการเศรษฐกิจคือ ตัวแปรสัดส่วนในการเข้าร่วมประชุม (MEET)

ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการด้านเศรษฐกิจในครั้งนี้ มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Giovanna Michelon & Antonio Parbonetti, 2010 ศึกษาเรื่องผลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการเปิดเผยการพัฒนายั่งยืนศึกษามิติทางด้านการเศรษฐกิจ งานวิจัยพบว่า การพัฒนายั่งยืนขององค์กรมิติด้านเศรษฐกิจตัวแปรที่ส่งผลคือ สัดส่วนของสมาชิกที่เป็นคณะกรรมการบริหาร (CI) คณะกรรมการ

ความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate CS_Et) บริษัทที่มีชื่อเสียงอยู่ดัชนี DowJones (DJSI) และขนาดยอดขายสุทธิ (SIZE) มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Muhammad Zahid & Zulkpli Ghazali, 2015 ศึกษาเรื่องความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของมาเลเซีย เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของการพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนหลักทรัพย์ของมาเลเซีย ในมิติทางด้านการเศรษฐกิจ งานวิจัยพบว่า การพัฒนายั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนหลักทรัพย์ในมาเลเซียใช้กลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อสังคม (social responsibility) และกลยุทธ์ความยั่งยืนโดยความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (satisfaction of stakeholders) และมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Dinithi Dissanayake et al, 2016 ศึกษาเรื่องรายงานการพัฒนายั่งยืนโดยบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศศรีลังกาศึกษามิติทางด้านการเศรษฐกิจ งานวิจัยพบว่าบริษัทชั้นนำในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศศรีลังกามีการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะมิติทางด้านการเศรษฐกิจ และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงที่มีอิทธิพลต่อความยั่งยืนของบริษัทคือ มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (market) และจำนวนพนักงานของบริษัท (employees)

ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลกระทบต่อการรายงานความยั่งยืนของกิจการมิติด้านเศรษฐกิจในภาพรวมกับตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อการรายงานความยั่งยืนของกิจการมิติด้านเศรษฐกิจแต่ละกลุ่มธุรกิจมีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

งานวิจัยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการด้านเศรษฐกิจที่ศึกษานี้ มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรองรับจึงมีความตรงภายในและความตรงภายนอกตามหลักของสถิติการวิจัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำงานวิจัยนี้ไปศึกษาข้อมูลผลกระทบการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นำผลงานวิจัยมาใช้ในการพิจารณาการบริหารงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และชี้แนะแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของกิจการ

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำผลงานวิจัยมาใช้ในการบริหารงานของบริษัทโดยนำตัวแปรและสมการถดถอยมาเป็นจุดเน้นในการบริหารบริษัทให้สอดคล้องกับกลุ่มธุรกิจของตัวเอง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของกิจการ

นักลงทุน นำผลงานวิจัยมาใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนซื้อหุ้น บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยพิจารณาจากการบริหารงานสอดคล้องกับตัวแปรที่ส่งต่อจากรายงานความยั่งยืนของกิจการ เพื่อผลประโยชน์ของนักลงทุนเองที่จะตัดสินใจที่ถูกต้องในการเลือกซื้อหุ้นในบริษัทที่มีการบริหารจัดการที่ดีและมีความยั่งยืนของกิจการ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ต่อระดับรายงานความยั่งยืนของกิจการด้านเศรษฐกิจที่ศึกษาครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของกิจการในกิจการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เฉพาะมิติด้านเศรษฐกิจ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป ควรจะทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับรายงานความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในมิติด้านสิ่งแวดล้อม และมิติสังคมต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2559

เอกสารอ้างอิง

- ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์. (2556). การทุจริตโดยการตกแต่งงบการเงิน. การประชุมระดับชาติประจำปี 2556 สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. 1454-1467.
- นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ. (2558). กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน. *วารสารวิชาชีวะบัญชี*. 11(30) : 78-84.
- มันชัย สุทธิพันธุ์. (2556). ทางออกของธุรกิจไทยสู่หนทางแห่งการพัฒนาอย่างยั่งยืน. *วารสารบริหารธุรกิจ*. 36(137) : 38-50.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. วิกฤตการณ์การเงินในเอเชีย พ.ศ.2540. [Online] เข้าถึงได้จาก; https://th.wikipedia.org/wiki/วิกฤตการณ์การเงินในเอเชีย_พ.ศ._2540. 2559.
- สุทธิชา เกริกฤทธิ์. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำกับสัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยนักลงทุนสถาบันของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. บัญชีมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Belal, A.R., Owen, D.L. (2007). The views of corporate managers on the current state of, and future prospects for, social reporting in Bangladesh : an engagementbased study. *Account. Audit. Account. J.* 20(3) : 472-494.

- Baughn, C.C., McIntosh, J.C. (2007). Corporate social and environmental responsibility in Asian countries and other geographical regions. *Corp SocResponsib Environ. Manag.* 14(4): 189-205.
- Cohen, J. (2003). *Applied Multiple Regression/Correlation Analysis for the Behavioral Sciences*. Lawrence Erlbaum Associates, Mahwah, N.J.
- DinithiDissanayake a, Carol Tilt a, and Maria Xydias-Lobo. (2016). Sustainability reporting by publicly listed companies in Sri Lanka. *Journal of Cleaner Production*. 129(2016) : 169-182. <http://dx.doi.org/10.1016/j.jclepro.2016.04.086>.
- GiovannaMichelon and Antonio Parbonetti. (2010). The effect of corporate governance on sustainability disclosure. *J ManagGov.* 6 (2012) : 477-509.
- John C. and Coates, IV. (2007). The goals andpromise of the sarbanes-Oxley Act. *Journal of Economic Perspectives*. 21(1) : 91-116.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J. and Anderson, R.E. (2010). *Multivariate data analysis.7th Ed.* Prentice-Hall, New Jersey.
- Lee, M.D.P. (2008). A review of the theories of corporate social responsibility : its evolutionary path and the road ahead. *Int.J. Manag. Rev.* 10(1) : 53-73.
- MuhammadZahid and ZulkipliGhazali. (2015). Corporate sustainability practices among Malaysian REITs and property listed companies. *World Journal of Science, Technology and Sustainable Development*. 12(2) : 100-118.
- Reddy, K., Gordon, L.W. (2010). The effect of sustainability reporting on financial performance : an empirical study using listed companies. *J.Asia Entrepreneursh. Sustain.* 6(2) : 19-42.